

۱۴
۱۳۸۷/۸/۱
اسکن شد

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۹۴۸۴

بازدید شد
۱۳۸۲

بازرسی شد
۸۲-۶

کتابخانه مجلس شورای ملی

نام کتاب: تعداد دفتر تهران

مؤلف: ۱۳۰۲

موضوع تألیف: ۲۱۲۵

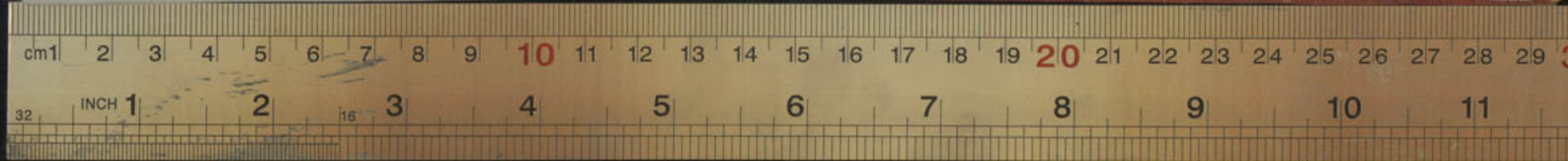
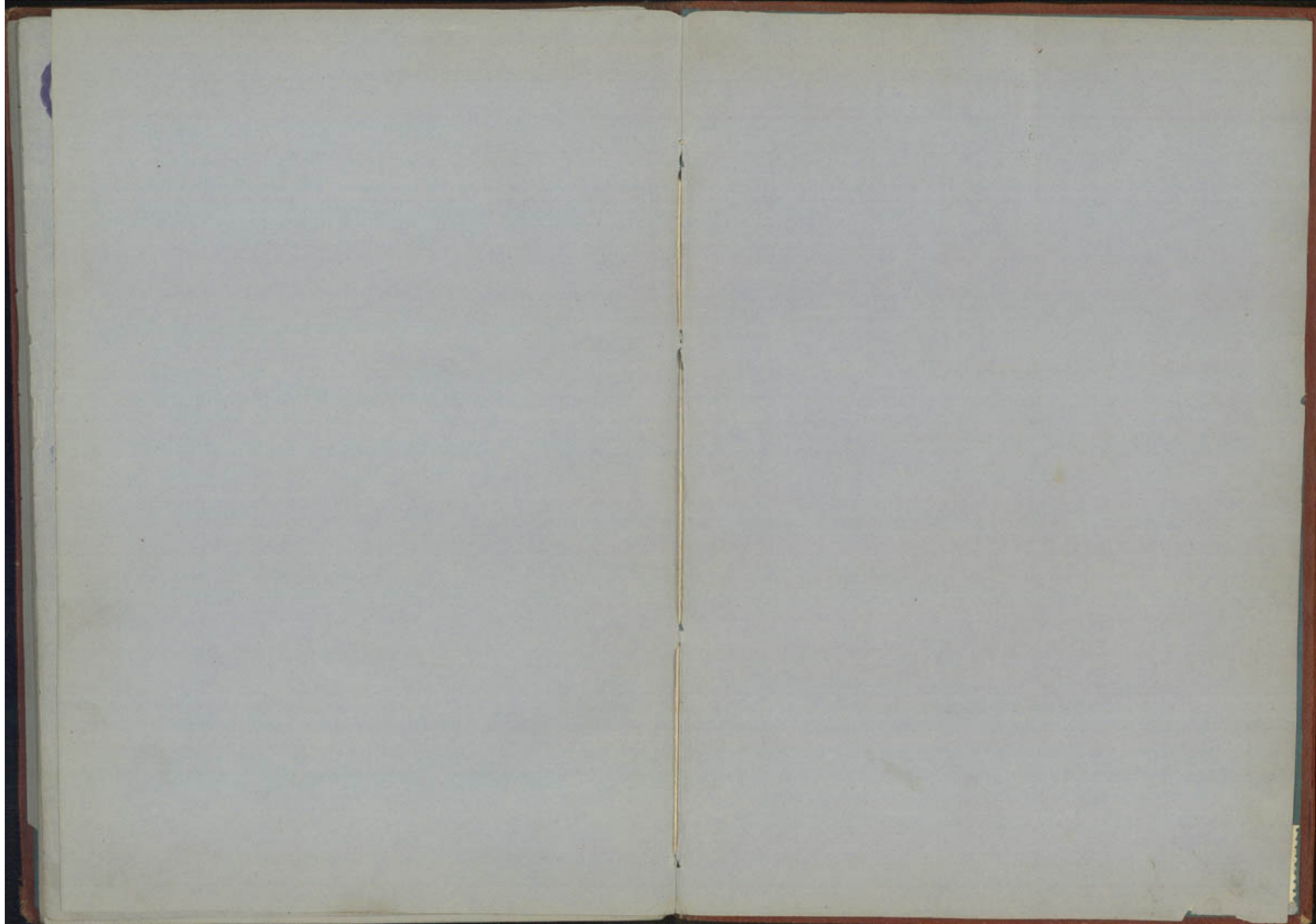
تقدیمی: ۹۴۸۴

شماره دفتر: ۲۳۶۱۰

۷۸۹۳

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

خطی - فهرست شده
۹۴۸۴

تقدیمی حسن مهیني مجدی
کتابخانه مجلس شورای ملی
آذر ماه ۱۳۱۸ خورشیدی

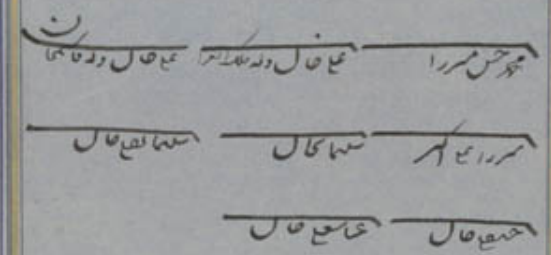
کتابخانه مجلس شورای ملی
کتابخانه مجلس شورای ملی
کتابخانه مجلس شورای ملی

بسم الله الرحمن الرحيم

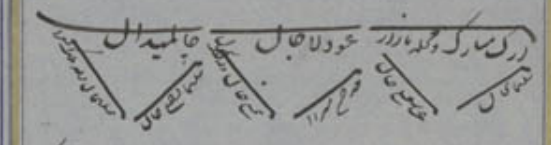
الحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآله جميعين
و بعد چو برب هر رضا جریان در ای جهان
و او رکبتی ستان، لک بخت و جاده و خداوند دهیم
و که بسط دل و انفاق البذل البشع و انظر
نمبر اندیش غازی خدا آله عله بسطه مقرر شد که این
جانشان را رجب نفی جمعیت در اختلافه صوره را از روی
تحقیق و دقیق مقرر کند چنانکه هرگاه بخواد خود را
مصدقی چنین خدمت بزرگ شود اقلایا لبطول خواهد
انجامید و انوقت علاوه بر آنکه ظاهر این منبر که در انجا

خدمت مرجوعه بخود فتوری در زنده و کمال نموده از
طرف در عرض آن مدت مدید چه بسیار جهل و عدم
نفوس واقع شود و آنچه جمعی اطراف پر اکنه میزند و جمعی
بسمت در اختلاف توجه میکنند و جمعی از کتم عدم بعرض خود
می نهد و سال آن **در** طرف در مدرسه مبارکه و در آن
مبعض معنی مل علوم رضی مقرر شده و چند طبقه شاکر دارد
که بعضی از آنها نزد یک است فارغ تحصیل شوند و در امت
در تحصیل یقین بازمی مانند بلکه آنچه کتب نموده هر یک در پیش
میکنند پس با شاره نوب شرف و الاحشاء لطفه در علوم
مصلحت چنان دید که این خدمت را بسیاری جمعی از
متعلمین خود انجام دهد پس ازین آنها همت نفرستاد
بزرگ معقول و مودب را با هوش را حاضر نمود که اسامی

انها در مقرارت

و اول بحرف حصار قديم پديد آمد و در ک ببارک طمان
 با چهار حقه بزرگ که عود و جان شد با چار ميدان و سنج
 و حقه با زار سال انها صفت نمود در مقرار

و با آنها دستور العمل داد که هر دو نفر با هم
 حرکت کنند و چون وارد کوه شوند همیشه ضلعي را که است
 مثال بشوق شد که از آن دو نفر جدا کنند و ضلعي را که

بسمت جنوب يا مغرب شدن و بزرگ ضلع اول را بينم
 نهاد و ضلع دوم را بر دوازده نوبت شهرت و الا با هر
 دسته بید و نفر از دهميشه های مملات بکفر فرشت رز
 فرشت مدرسه مبارکه و دو نفر قراول از سر بازاران
 همراه کرد و از روز شنبه نهم رمضان بجل شروع کرد
 و چنه روز اول نظر باینکه خوب لغز مانوس شوند و خطا
 نکنند بکار اتمفقا حرکت داد و خود جان تار همیشه
 با آنها بود و رب بر فاته که در ديشه مرد بزرگتر
 مطبیه و اگر او حاضر نبود زن بزرگتری قله را اوشه و سگ
 سوال و چون دید که عموم مردم از د کور و انش
 کمال جفت و شاشی دارند از حقیقه کوه و خیالات
 و ایه در سر کوه اند من جمله کمان کشنده که مقصود ایا

دولت ابدیت در شمع حیات است که صرف خدمت
از آنها گرفته شود یا غلبه و تفرقه را از شهر پرور کنند
یا باینکه از آنها سری گرفته شود و مثال آنها را اگر برین
فایده شد شمع حیات از روی حقیقت کمال صعب
خواهد داشت و بکدام تعمر است چرا که جان نثاران
نبود که وارد خانه و خیال مردم شود و صاحب خانه را
سرشار کند و حقیقت مطلب موقوف بود بنبول و جواب
و اینست نه مخصوص الی ایران است در سایر ممالک
مابقا چنین بود و هنوز در بعضی از ولایات باینست
شهریان در وقت شمع عدد نفوس بلاد کمال کنند
مقصود وضع لایست و رعایا وقت شمع عدد نفوس
قری کمال کنند مقصود گرفتن سرانست پس بجهت

باینکه در درج خانه که وارد میشد قریب ربع ساعت
معتدل شده صاحبخانه را بگویند و هزاران مطلب میگوید باز
خود و مطمن شده احتمال میداد که خلاف بگویند لهذا
مسلک است محشده از آنها میپرسید اول از عدد مجموع
مردمان که شب در آنخانه موقوف میشد از آقا و نوکر
و صاحبخانه و اچاره نشین و غیره دویم از عدد زنان
بزرگ سیم از عدد طفال شیرخوار تا بچیل از دگور
و انان چهارم از عدد جوانان بزرگتر از بچال
تا بزرگسال از دگور و انان پنجم از عدد خواجها
و غلام ششم از عدد کنزیه هفتم از عدد دایه
و خدمتکار هشتم از عدد مجموع انحصاری که در آنخانه
موقوف میشد عموماً از صغیر نهم از ده بفرستاد و دگور و انان

آقا و نوکر صحابه چهاره نشین و انوقت این جواهر را با هم
دیگر موزنه کرده اگر خدای میقتد زود برزور میکرد از اینها
مواخذه کرده بعد تصحیح می نمود و بعد سوال میکرد از عدد
اشخاص بل جلیل قاجار که در آن خانه منزل دارند و از عدد
اشخاص طهرانی و اصفهانی و آذربایجانی و غیره و این عدد
نیز با هم دیگر موزنه میکرد و قبل از آنکه از صاحبخانه بطلب
سوال کند یا بعد از آن زرد بهاشی محله که در آنجا بود
و شت سوال محضری میکرد و با اعداد این مطابقه می نمود
و چون سوال و جواب مدتی بود و بطول می انجامد از
اهل خانه ناهایات میدید و کنایات می شنید و تحقیر
و انوقت زرد و رب آنجا که کشته بر لب دیگر وارد میشد
و بهال دستور اهل رشت میکرد و بعد از آنکه متعین این

دستور اهل رشت آنوقت آنها را در محله پراکنده کرده
هر دوشه جداگانه مثل عمل بودند و خود جان را بر سر زود
و در محلهت می گشت و بدوشه دوشه سرکش و درخت میکرد
و از طلوع شام تا خورب مثل بودند تا از عمل
درک ببرک و محلهت و اهل شهر فارغ شدند و محبت
همه خانه ها را از این داوای شخص نموند بدون استثناء
چرخ عمارت خاصه عیسی فرست شاه و انوقت بخرج شهر
پرچمت و خانه های طرف راسته حصن و خندق
و در محلهت ماصره نیز ما بین همان چهار دوشه فتنه می نمود
و هر که ام را بر سر کار که زود و خود نیز با آنها درگوش
بود و آنچه خانه و کار و انرا ای دقلعه در جوف اینها واقع
بود ضبط نمود و زرد و زود هم ذی قعد و احرام بکلی

۸
فایده شد و محل فریب و دوا به بطول انجامید و بقدر وسع و کثرت
و در انجام خدمت سعی و کوشش نمود و حتی اهل وقت کرد
که بحقیقت مقرون شود و با وجود اهل بنی کپای مبارک عرض
نمیکند که جمیع در آن خدمت ضرره و فایده است که شمس نموده
بعد عرض میکند که بعدی را ممکن است پیش ازین وقت نماید و
شمس نیز میگوید ازین حد که بدست آمده بحقیقت نزدیک کند بحقیقت
در او فایده حاصل معارف شود با حفظ خدق و با اخذ تفاوت
رتبه قیمت در ارضی خارج شد و با اخذ قیمت زمینهای خوب
شد و حاصل کسب را قییم که بتدریج مردم بر آنها عمارت بنا
نموده و حال جمعیت در آن خدمت را بر سرپا صد و چهل و شصت
و دویست پنجاه نفر یافت و بعد دبیوت را نه هزار
و پانصد و شصت و باب و بر فرض آنکه در عدد اول نظر

و چنانچه واقع شده است بقینا در عدد شایسته جمع شده و
واقع شده زیرا که هیچ خانه در قلم نیفتاده و همه را با یک
شماره و چون عدد اول را بر شایسته خدمت کنیم خارج
قیمت رزده می شود یعنی که بطور وسط جمعیت هر خانه در غیر
و کثیر رزده نفر است و این عدد اگر چه منظر قلیل نماید لیکن
حال شایسته می شود که اگر شمس بتواند در در خانه و عیال مردم
شود و جمع را برای اجسیر شمار نماید محال است که جمعیت
متوسط را به خدمت برساند یعنی که تمام جمعیت در آن
بخدمت نرسد و هرگز زیرا که بعد از تحقیق در سید که معلوم شده
که در شش خانه های در آن خدمت جمعیت شش هفت نفر است
چون که بیاری از مردم مثل تجار و در باب قلم خانه های بیع
و دارند جمعیت شش نفر است و یک زن و یک و طفل

و یک کثیر یا صد که یک نفر نوز یا خاشاک و دویج چهاره نشین
 بخانه خود داده نمیدهند معروفست که در خانه یهودان
 جمعیت از همه جا بیشتر و نکته اش طهرت با وجود آن
 خود جان شارب عد و کل نفوس آنها را از صغیر و کبیر هزار نفیض
 بمقتل و مهت نفرینت بعد از آنکه در جمیع خانه های آنها
 در گذشته طاق طاق بمدراسه شارب نمود و عد و بیوت
 آنها را صد و شصت باب یافت و حال چون عد و
 اول را بر بانه قیمت کنیم خارج قیمت اندک از ده کثیر شد
 یعنی که بطور وسط در هر خانه یهود ده نفر جمعیت بمقتل
 عموم ناس برین است که جمعیت در آن خانه اقل از یک و میرسد
 و لکن این عقیده فاسد است و باین مآخذ زیرا که نشان هنوز
 ده هزار و صد هزار نفر جمعیت را در محل موقوف و بلد مانع

مزیده اند از آن روی نصد هزار نفر را تصور کنند
 و چه بسیار مناسب آمد در اینجا مثلاً ذکر کنیم منجانب فرستادن
 بر صد معلوم نموده اند که عدد جمیع کوکب آسمان که بیدیه
 رویت میشود از قدر اول که روشن تر و درست تر از
 همه باشد تا قدر ششم که بیدیه های حاد بتوان رویت کرد
 چهار است و در افق در آن خانه فیه هشتاد و چهار هزار
 و نصد کوکب و اول آنکه عموم مردم برین عقیده اند که کوکب
 مرئی آسمان بحساب و شمار در نمی آید و همین شال کاست
 برای اثبات عرض جان شارب

بجمله میباید که از پنجیم باقیمانده از تقریر است در هر جمله اول
 عدد و شصت صحت آن از صغیر و کبیر و دویسم عدد و شصت
 اجازت نشین از صغیر و کبیر سیم عدد مردان بزرگ از سیاه

و غلام سیه و دو هزار و پندشت و شصت نفر نوکر در جمعه ران
 بزرگ چهل و شش هزار و شصت و نه نفر زن محترمه و زنان بکار
 دو هزار و پندشت و شصت و نه نفر کنیز سیه و نه هزار و شصت و نه نفر
 دایه و مدکار و در جمعه عدد کل نفوس عیلت و هزار و شصت
 نفر زن و سی و نه هزار و دویست و چهل و پنجاه نفر در جمعه ران
 و نه صد و پنجاه و پنجاه نفر در جمعه ران و دویست و شصت و نه نفر در جمعه ران
 و باقی که بمشاه و بختیار و پندشت و چهل و شصت نفر به شرفه اند
 مثل کاشان و شیرازی و عراق و غیره و لیکن شیراز اهل کاشان و
 بر تنب نفیقل بر کدام انجمن را ذکر میکنم

اول اهل بابل سلطان

عدد کل نفوس سه هزار و چهار صد و نه نفر است از این جمعه هر هزار
 و صد و نه نفر صاحب خانه اند و پندشت و شصت و نه نفر در جمعه ران

و در جمعه همان عدد کل هزار و پندشت و سی و نه نفر مردان
 بزرگ اند و پندشت و نه نفر زن بزرگ و چهار صد و
 شصت نفر طفل پندشت و پندشت و پندشت و پندشت و در جمعه مردان
 پندشت و چهل و چهار نفر اقبان کسبه اند و سیزده نفر غلام
 سیه و پندشت و پندشت و شصت و نه نفر نوکر و در جمعه زنان شصت و پندشت
 و شصت و نه نفر زن محترمه اند و نه نفر کنیز سیه و صد و پندشت و
 صد و شصت و در جمعه همان عدد کل پندشت و پندشت و پندشت و پندشت
 و پندشت و در جمعه ران و پندشت و شصت و پندشت و پندشت و پندشت
 نفر در جمعه ران و هزار و چهار صد و نه نفر و در جمعه شرفه

دویم محمد علی خان

عدد کل نفوس سی و شش هزار و چهار صد و نه نفر است
 از این جمعه پندشت و نه هزار و صد و پنجاه و نه نفر صاحب خانه

و پشتر در و پشید و چهل و سه نفر اچار کشن و از جمله همان عدد
 کل سیزده هزار و دوازده نفر مرد بزرگ و یازده هزار و صد
 و نه نفر زن بزرگ و پشتر در و دولت و چهارده هزار و پشتر در
 و صد و شصت نفر جوان و از جمله مردان بزرگ و پشتر در
 و پشید و چهل و نه نفر آقایان کسبه اند و دولت و پشتر در
 و حواجه و غلام سیاه و سه هزار و صد و نو و دو نفر نوکر و از جمله
 زنان بزرگ و ده هزار و پشید و سی و هشت نفر زنان محترمه اند
 و هزار و پشید و سی نفر دایه و صد و هزار و چهل و یک نفر کنیز سیاه
 و از جمله آنان عدد کل هزار و دولت و شصت و هشت نفر قاجار
 و یازده هزار و چهار صد و نو و هشت نفر طرانی و هزار و
 و هشتاد و نه نفر صفیانی و هزار و نه صد و شصت نفر اذربایکان
 و نو و ده هزار و پشید و هشتاد نفر عفره

سیم محله پایتخت

عدد کل نفوس محله سی و چهار هزار و پشید و چهل و شصت نفر است
 و از این جمله پشید و هزار و نه صد و پشتر در و پشتر در
 و شصت و پشتر در و دو نفر اچار کشن و از جمله همان عدد کل
 یازده هزار و پشید و چهل نفر مردان بزرگ اند و یازده هزار
 و پشید و شصت نفر زنان بزرگ و پشتر در و پشید و پشتر در
 و پشتر در و صد و پشتر در جوان و از جمله مردان بزرگ و ده هزار
 و پشید و شصت و یک نفر آقایان کسبه اند و هشتاد و شصت نفر
 حواجه و غلام سیاه و پشید و نو و یک نفر نوکر و از جمله زنان
 بزرگ یازده هزار و صد و هشتاد و شصت نفر زنان محترمه اند
 و دولت و هشتاد و دو نفر کنیز سیاه و دولت و نو و دو نفر
 صفیانی و از جمله آنان عدد کل سصد و پنجاه و هشت نفر قاجار

و چهل و پنج نفر زنان بزرگ و نه هزار و شصت و پنجاه و یک نفر
 طفل و نه هزار و دویست و پست و هشت نفر جوان و از جمله
 مردان بزرگ هفت هزار و صد و هشتاد و چهار نفر آقایان
 کسب اند و صد و هشتاد و پنج نفر خواجه و علمایا و دو هزار
 و صد و نود و یک نفر نوکر و از جمله زنان بزرگ هشت هزار
 و هشتصد و پست و چهار نفر زنان محترمه و چهارصد و سی و پنج نفر
 کنیز و صد و هشتاد و شش نفر عتقا و از جمله آنان عدد
 کل نود و یک نفر قاجارند و ده هزار و دویزده نفر طهرا فی
 دو هزار و سیصد و هشتاد و چهار نفر اصفهان و هزار و چهار
 صد و هشتاد و پنج نفر ادراکی فی دو هزار و ده هزار و هشتصد و دویزده
 نفر شتره

ششم محله فرج شهر

عدد کل نفوس محله نازده هزار و شصت و پنجاه و سه نفر است
 و درین جمله یازده هزار و دویست و سی و سه نفر صاحبخانه اند
 و چهارصد و شصت و پست نفر اجاره نشین و از جمله آنان عدد کل
 هفت هزار و سیصد و سی و پنج نفر مردان بزرگ هزار و چهار
 و شصت و هفت نفر زنان بزرگ و دو هزار و صد و نفر
 طفل و هزار و شصت و یازده نفر جوان و از جمله مردان
 بزرگ ششصد و صد و هشتاد و شش نفر آقایان کسب و شصت
 و دو نفر خواجه و علمایا و هزار و هشتاد و هشت نفر نوکر و از جمله
 زنان بزرگ چهارصد و صد و سی و هشت نفر زنان محترمه اند
 و صد و هشتاد و یک نفر کنیز و دویست و هشتاد و هشت نفر عتقا
 و از جمله آنان عدد کل صد و هشتاد و نفر قاجارند و دو هزار و

۱۳
شصد و نود و چهار نفر طرانی و هزار و دویست و هشت نفر
هزار و پهنه و چهل و شش نفر از کانی و یازده هزار و دویست
و اشک و هشت نفر عفره

و چون این تفصیل معلوم شد بعضی فقرات در ضمن
عد و نفوس بدست آمده که ذکرشان خالی از فایده نیست
عد و طلا که در مدرسه مسکن دارند هزار و چهار صد و شصت و
نفر است و در فضل سبیل بیری از آنها بطرف کانه
شوند و عد و اشخاصی که در فضل سبیل کما به سلیاق میروند
هشت هزار نفرند و عد و اشخاص ناقص اعضایی که بتدریج
باشتم صد و یازده نفرند و عد و زر دشتیان صد و یازده نفرند
و عد و فرنگها که در دارالخلافه مسوخت شین از مردوزن
و طفل مد و سی نفر است و عد و داراننه هزار و شش

و عد و یهود هزار و پهنه و هشتاد و هشت نفر است

عد و بیوت و در حدود مصره

در ارک بزرگ سلطان صد و نود و پنج باب در عوطله جان
و هزار و پهنه و پنجاه و هشت باب در جامه ان و هزار
و سیصد و چهل و هفت باب در کسب و کسب و هزار و نهصد و شصت و
باب در محمد بازر هزار و چهار صد و شش و هشت باب
در محلات خارج شهر هزار و پست و چهار باب

عد و ابواب بعضی بنا را نیز مشخص نمود و لیکن مختصر است
چند عد و زر قلم قلم شده عد و مساجد چهل و هفت باب
عد و مدرسی و پنج باب عد و کتایسی چهار باب
عد و دکا کسب خبازی صد و هشتاد باب عد و حمامهای
عم صد و نود باب عد و کاهو انراهای تجارت و غیره

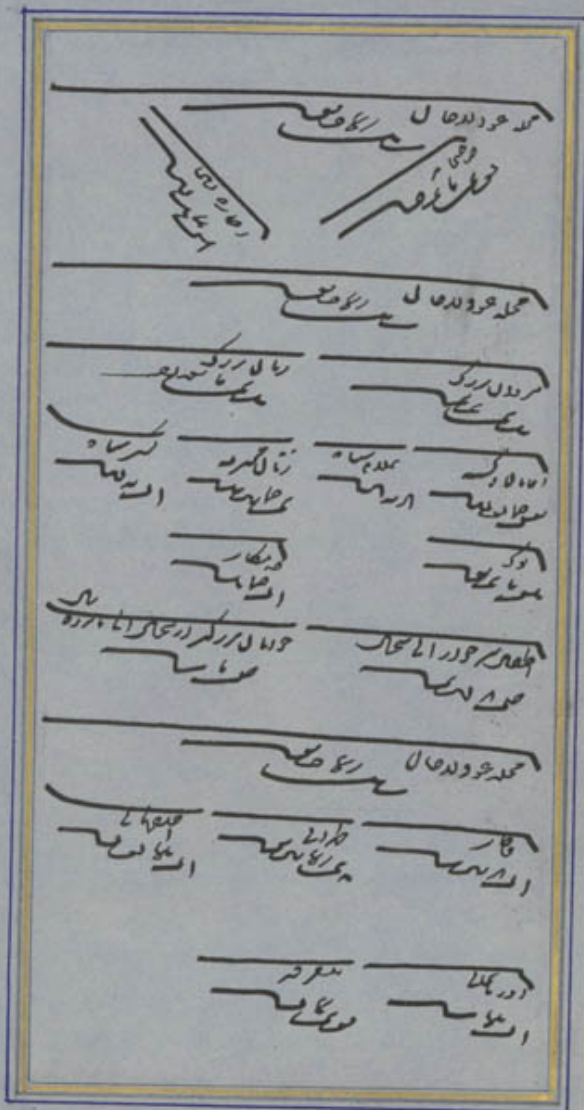
مکتبہ عرب و ہندوستان

۲ ۹ ۱ ۵ ۲	-----	صد و پنجاه و دو
۷ ۳ ۴ ۳	-----	هفت و سی و سه
۳ ۶ ۴ ۹ ۵	-----	سه و شصت و نود و پنج

۱	۳	۵	۱	۲	مردی در کوه
۱	۳	۱	۵	۹	رمان در کوه
۵	۲	۱	۴		اطعام
۵	۱	۶	۵		جود و
۳	۶	۴	۹	۵	کتاب در کوه

۹	۵	۴	۹	-----	۱۵۱۱ کرسه	
۲	۷	۱	-----	-----	مردم ساه	
۳	۱	۹	۲	-----	نورک	
۱	۵	۳	۱	-----	سا کمره	
۱	۵	۳	۵	-----	مردم ساه	
۱	۵	۴	۱	-----	کمره ساه	
۱	۵	۳	۷	۴	-----	طهر و ان
۳	۶	۴	۹	۵	-----	مردم ساه

۱	۲	۵	۸	-----	فارس
۱	۴	۹	۱	-----	طبرانی
۱	۹	۸	۹	-----	مستجابی
۱	۹	۶	۵	-----	دریاکی
۱	۹	۷	۵	-----	معرفه
۳	۶	۴	۹	-----	کهریزدلی

مجلس

۲۲۷۵۷ - - - - - صحیح

۹ ۹ ۹ ۶ - - - - - میوه

۲۹۶۷۳ - - - - - کمره

1 1 3 3 2 - - - - - 1000

۱۰۹۷۲۳-----

طول ۹ ۶ ۴

۳۵۲۹ - - - - - ۵۶۸

۲۹۶۷۳ - - - - - مکرر عددی

1120 -----

1. μ γ ----- \bullet ω_{max}

۲۷۳۵ ----- رک

۹ ۶ ۵ ۱ - - - - -

۴۰ ۱ ۷ - - - - - کمر ساه

مکمل

طاهر محمد

۲۹۶۷۳ --- لکھنؤ

1 5 15 ----- 60

1 1 1 1^c ----- 21/10

1 2 0 0 - - - - - 2000)

$\mu \circ \nu = \mu - \dots - 2\epsilon$

۲۲۲۴۳۷

کمر نقوش ۲ ۹ ۶ ۷ ۳

محمد صالح
علی

محمد علی حسن

کرمی الی ص ۱۰۰
کرمی الی ص ۱۰۰

[illegible][illegible]

مقامی سرورداران
لاہور

20

۱۸۱۵

در کمال
معموم

حمله به دربار

مردی --- ۱۸۹۸۶
 دوازدهمین --- ۷۹۸۸
 کمرش --- ۲۹۹۷۲

مردن درک --- ۹۵۵۵
 روی درک --- ۱۵۵۴۵
 طغیان --- ۳۸۵۱
 جوانی --- ۳۲۲۸
 کمرش --- ۲۹۹۷۲

استانی کسب --- ۷۱۸۴
 مدهم ساه --- ۱۷۵
 درک --- ۲۱۹۱
 راه مجرب --- ۸۹۲۴
 کمر ساه --- ۴۳۵
 درک --- ۶۸۶
 طغیان --- ۷۵۷۹
 کمرش --- ۲۹۹۷۲

چهار --- ۹۱
 طرز --- ۱۵۵۱۲
 چهار --- ۲۳۷۲
 درک --- ۱۴۸۵
 مدهم --- ۱۲۷۱۲
 کمرش --- ۲۹۹۷۲

حمله به دربار
 دوازدهمین
 کمرش

حمله به دربار
 مردن درک
 روی درک
 طغیان
 جوانی
 کمرش

حمله به دربار
 استانی کسب
 مدهم ساه
 درک
 راه مجرب
 کمر ساه
 درک
 طغیان
 کمرش

چهار
 طرز
 چهار
 درک
 مدهم
 کمرش

محمد صالح نور

۱۱۲۳۳	-----	صفتی
۵۶۲۵	-----	ایده
۱۶۸۵۳	-----	کتاب

۷	۳	۳	۵	۱۰۰۰	۱۰۰۰
۵	۶	۵	۷	۱۰۰۰	۱۰۰۰
۲	۱	۵	۵	۱۰۰۰	۱۰۰۰
۱	۸	۱	۱	۱۰۰۰	۱۰۰۰
۱	۶	۸	۵	۳	۱۰۰۰

۹	۱	۹	۹۵۱۱
۹	۲	۹۵۱۱	۹۵۱۱
۱	۵	۱۷	۱۷۵۱
۵	۱	۳۸	۳۸۵۱
۱	۸	۱	۱۸۵۱
۲	۱	۱	۱۱۸۵
۳	۹	۱	۱۹۱۸
۱	۶	۱۵	۱۵۶۱

۱ ۱ ۷	۱۳
۲ ۶ ۹ ۴	۱۴
۱ ۲ ۵ ۸	۱۵
۱ ۵ ۴ ۶	۱۶
۱ ۴ ۲ ۸ ۸	۱۷
۱ ۹ ۸ ۵ ۳	۱۸

[illegible]

مسند شخص بعد از نفس منسوب بهی که بفرقه سنیست گویند
 و در آن هم بحث نبوه از وسعت جمعیت و زرعیت و مصائب
 و تجارت و غیره از هر مملکت بازاء تاریخ شخص که اغلب
 حالت طایفه مملکت و آن باشد که از اموال بفرستند با حالت
 ضعیف که بازاء تاریخ منقسمه در دست تا ساج بزرگ مصر
 نمایند و این علم لاجل مشایقه دارد با روزمه تجار که بقصد خرید
 میروزه در دست داشته باشند گویند سنیست مملکت ایران
 و سنیست از دیگران و سنیست هم و سنیست و چون
 انجمن که در علوم است که دانش برای عامه است و خاصا
 برای اولیای هر دولت لاجل ضرورت دارد هر دولت
 سنیست برای مملکت خود برتر پادشاه و در سنیست بر دوین
 لاجل آگاهی دارد و از بی اندولت ابدی نیست سنیست

خارج لاجل اطلاع را دارند اکنون می بیند که در سنیست
 ابدیت نیز اطلاع فیه و عامه است نیز از جمع شریف و بزرگ
 و در فرایند محروم نکرده و چون این محضر را به کتب نام
 هم را ندارد و نه لطیف فصل و نه بطور چاپ و آن را می کنند
 بهر که تعریف و فرایند علم و آنکه مربوط باشد به جمعیت
 در عصر و هیچ علم برین تر و در فریب تر از هم سنیست
 چون که اکثر نه های طویل را نمیکند در جداول ثبت میکنند
 و جداول تا بچشم می رسد که در خصوص جمعیت و زرعیت و تجارت
 و صنعت و شکر بر بی و تجاری و غیره هر مملکت بدست آورده
 جبهه خانیست که هر کس در آنجا وارد شود هر که نه سدجی که
 مناسب حالت خود به چید می رسد می کنند خواجه نامیون این
 جداول سنیست را صد و پنجاه باب نمیده

ابتدای ترقی انجم در قمتان خطای بسیار با مطالب عالی
محمود کشت و علم از درجه اعتبار رسا قطعه و بجهت کس در سبک
حترار می نمود و عدم سکیر و با آنکه معرفش کمال ضرورت
داشت و لیکن هیچکدام از اینها که مذمت آن نمودند در
صدد این بر نمی آمدند که از دایره کمالیت آن خارج نیاید
پس شخص به کمال وقت نیاز در فراهم آوردن قدرت
تسلیمات تا نتایج صحیح و دقیق بدست آورد و در ضمن امور
ملکی و دولتی بوجه ارقام جداول تسلیمات که بر جهات
بسیار ضبط و جمع آوری شده اگر چه صحیح و دقیق نباشد ولیست
بجز لزوم و اعتبار انجم و مقام معجز و دینیت با مقصد لازم
که مطالب غیر معتبره را ببدل نایم مطالب صحیح و دقیق
و ظاهر چنین نماید که وضع تسلیمات ممکن و در مرتبه جداولش

عیاست بسیار سهل و کین بر علم شل بر علوم شکی است
بر قواعده چند که اگر کثرت از آنها غفلت ورزد یا عددی
جداولش جز پر اکنه مثل خیال حاصل دیگر نخواهد داشت پس
اینست که کثرت باید اول بدانند چه دستور العمل شنیده شود
برای تالیف تسلیمات و تا چه مقام باید تحقق و دقیق نماید
و چه مطالب را باید بدست آورد و باید بدینم حسب
تعریف و فایده علم تسلیمات

یقین می دانیم که تسلیمات از جمله علوم بدیهه است و با اوست
استقرار و تقریبانی که لازم بر علم جدید است و لهذا
باید کمال احتیاط را منظور داشت

بعضی گویند بر فرض آنکه تسلیمات بازاء وقت شمع است
حال ملت را از روی حقیقت ذکر کند و بازاء هاست

تاریخ مملکت را پس از آنکه زمانه بعد از آن تاریخ باشد
تعمیم پاری به اعتبار شود زیرا که آنچه در او ضبط شده بر شرف
مانند امور ثانیة در تغییر و تبدیل است.

مطلوبان و شروط و دوزم نقیض کیفیت و وجه نهاده
جمعا بحسب اختلاف زمان مکان مختلف شود پس در تحت
آوردن امور و حوادث ثانیة متغیره هر یک است محال
محول ابرودانی که بر علم مستقیم و در وجه اندر نظر بود
پس اگر نخواهیم در مقام جواب آنها برایم باید محال بعید
و متع و تصرف در محول این علم حاصل نمائیم تا توانم حق را
از باطل تمیز دهیم

مستبعد هر مملکت ذکر میشود و ذکرش صحیح نیست
وقت مشخص و در او کثرت نیست جز در اصول مطالب که مربوط

باشد باحوال مملکت بکنیز طوری باشد که بتوان آن اصول را
بعد از سنجید و بوجهی تلف و ترکیب نمود که جمیع تاریخ ممکنه
پس سرشته معلوم آن بیت میاید و است که در هر مملکت
متخصص تحقیق جستجو کنند در تصرفات مطلوبه که مربوط باشد با امور
مختلفه و آنچه صحیح و دقیق است محال بعد ضبط و جمع آوری نمایند
و در آنها حسب تأمل نموده قدر و اعتبار هر کدام را تمیز دادند
انوقت آنها را دسته دسته نمایند و نه اسکله را قوام زیادی را در این
رویکشید بدین رطبه و آنکار تا موثر عدل شود طبقه بایده
هر سببه و طبقه مشابه باشد و الله فایده مییازان برسد

آنچه کلمه کاغذ بود برای آنکه شخص لطف سست است نویس را بداند
و چگونه ادعایش را تصور کند و نباید در هر سببی ترتیب داد و طبقه
اصول محال را حسب موزنه کرد و در این امور زکات و تصرف

و اما در این است

از روی این دستور عمل میباید مطابقی بدست آورد که چگونگی
احوال مملکت را مورد مشی مقاصد میباید مطلوبه در آن دور مشاهده
زبان بسیار زود

چنانچه در این احوال تغییر میزود و یکم خزان برکت است
اگر شخص گوید که چنانچه در گذشته مدد در یک مملکت که مملکت عهد
از روی صحت انجام پذیرد و البته شخص را باید بدست قدم
و بسبب تغییر و تبدیل امور است بهت نکرود و این را یک
خطر نماند که (انکه در مشغول نمانند از من طحال بعد میفرموده)
و اگر مقید شود باینکه احوال مملکت را بر آید خطه مشخصه ضبط نمایند
هر ترکیب خطی بزرگ میوه

وقت چنانچه در هر رسته عمل لازم است تا شخص در حقیقت آگاه شود

پس مستند صحیح باید مربوط باشد قوت مشخصه او بعد از طویل

انجام که بسبب تغییر و تبدیل حوادث بومیه یکی میگویند
را بعد از ان موافق این دستور هر یک از مملکت مملکت
ترتیب دهنده و چنانچه تغییر را وقت بوقت مکرر کنند

مطلب و وقایع متغییه مربوط به بدست می آورند که صهر
رسته امور می باشد مربوط تر و با معنی تر چنان رسته که توان
از از روی سبب و علت ثابته و محمولات آنها را تنها بخود

و در هر صورت مقام باید که هر روز زمان و در وقت هم قصد می
که معروف است بعلم حجاب جهالت علم و اوضاع مذهب
و اتفاق را یکی از صفی زین بر اندازد و یکی آن امور و غیره

منظومه مربوط به حکمت ربانیه را اثر سازد و یکم بعد از آنکه کشف
نامیم قواعدی را که مناسبتی است با این پس باید امور علمی بهمان

مدرج که واقع می شود بابت ضبط ما بگویم و الوقت از نوروز
 بابت به آنها را بط ما پیش از این است آوریم عجل الله فرجه
 علیه و قواید کلیه ستمگر چشم پوشیده که تقاضا میکنم به این که
 حوادث را مورد عامه صحیح را در جداول ابرقارم و دفع منظم
 ضبط کنم و چنین جداول بسیار از دستهای فزاید فوری دارند
 با نفعی که یک از همکاران معروف در میان است که سده
 این در مدت چندین قرن باید نزد ما بگویم بفرموده می را
 داشته باشد که در تمام این مدت حیات وزندگانی کرده باشد
 حال چنانچه در امور تفافیه تا مرگ می رسد که چنین علم
 که در این حکمت حقیر نرفته در امور تالیف وجود و حکمت
 و نظایر است و از آنروز که این دیدار و رابط ما بین خود را
 و عالم را در مقام معرفت خویش بر آورده نه تنها در حقیقت

نفس و دلت خویش که در گذشت بلکه در حقیقت اشیاء و غیره
 واقع در عرض است سده شاس که قبل از او بوده اند و در
 حقیقت و طبعی که گروه مجتهد بنی نفع این دارند
 حال بدینست همیشه صد و پست ل که رتبه اینست
 بدست آمده این میرود برسد بمقام معرفت خویش و یک
 امور بهمه غیر از ادویه مطالب معقوله مدقه شریع شده و در عالمی
 که بحسب و اتفاق را بدین و دخیل نیست زود است
 جمع حوادث و وقایع متوالیه در تحت قاعده در آید
 قاعده استکار ما پس هیچ اشک را بط شود و این نیست
 محقق نه انکم عالم را نزد اکثر مردم لکن تخصیص جامع و مختص
 و خیال را با علم دیگر است
 معرفت و آگاهی از علوم متعلقه بحسب و جماعت که بر سر است

هم پیش است و علم تسکین لازم روح فاش شده باین
در هر عصر هم پیش است و تسکین در میان مردم بوده زیرا که
روح مانند در حرکت به آنکه آگاهی از قانون حرکت
جوشان داشته باشد و بکنج در این عصر بخیل فاش که عصر
باید که مربوط سازند و وقایع را جمع آوری نمایند تا به
قواعد شرح و ترکیب است

تسکین علمی است که ما را آگاهی میکند از هر نوع متحرک
مربوط باشد باحوال جهات و اثرات بدنه و میکند که شخص
دست و این بدنه ها و برتر است که با رقام ذکر شده
باشد و صاحب یکمخرج مشترک باشد پس اگر شخص بتواند
عصر بصیرت سال **بال** چرا که سنین نسبت بحیات آدمی حکم
ایام دارند و قدر است چند سال بعد از تا حواله نسبت

مرتفع شود و باقی ماند جز امور شایسته

و قریب صحیحی نیست و بعد در احوال ملت انوف از هر
و موازنه معدولت عمیده علایق رتق و تنزل **معدولت**
و حواله فرض کم که نفقین داشته اند این در هر حالت
رسیده باشد از روی قانون تقدیر و نیت آدمی **معدولت**
و عنوان از احوال روی شایسته نمودن باب و علایق که در
دارند در رتق و نیت بخشی بعضی ممالک و تصرف نمودن
تغییرشان بدست باشد و بطلب یا در مردمان بزرگ
که در رتق و تقدیر هم تسکین حال بد فاش شده میسر
نزد ارباب بصیرت تسکین از علوم نیست که نسبت به
وجود آید بلکه جزو علوم تجربیه است و این مختصات است
و عنوان آنرا در حکمت قاعده آورد و خبر رسید امور و در

و هیچ خنجره نمیده نبرد و هم محضت بکعبه بعد شد
 و اینس مبرور زمان برپا شود و بعضی مقصود را بخاک طرح
 و قرار داد و بنیان
 و اکنون مرتب شده خنجره فضا که یکدک اتمش
 مبرور آیام مقبله است و با وجود این مستند خوب
 کرده چرا که لولم و شرط هم را خوب یافته است و مطالب
 مبهمه غیر معتبره را ترک نموده بکاش آنچه مطالب صحیح و فنی
 است آمده ضبط نموده اند

اصول مستند هیچ نیست جز احوال ملت با ذرات و تدریج مقصود
 و چون ملت در حرکت اعمال مستند اثری از حرکت
 باقی میکند و قد تعمر و تخرج بهت می آید و مستند
 ملک با ذرات و فلان تاریخ نفس صحت است از امور ملت مقصود

مصاب مستند از چمن زحمت بهیست
 و لیکن چمن و قمر هر وقت و محل ضبط شود چنان
 عمری نخواهد داشت اگر منفرد باشد و نتوانیم بنحیم آرا بدار
 و دیگر که با ذرات و تاریخ دیگر یا ممالک دیگر ضبط شده
 چونکه در خیال ما قدر هیچ خبر معلوم و واضح نمیشود خبر بهایه
 چون مستند علم بیست جماعت از هیئت امور متعالیه
 بمقتدیرت به ضبط شده و در مقامی که اس قادی و بعضی
 میتوان بهت آورد قاعده را که وجود و باقی آن را
 مستند است و هرگاه مستند علم گمان شود میتوان از روی
 آن مطالب عمده بکشد و آخین نمود و بیا این دو علم با چار
 نقطه تلقای بهت زیرا که دورا و محققه برای و مستند
 مقصود

معنی گویند تسبیح عمارت در بعضی امور شایسته که بازار
تاریخ مشخص بدست شود و لکن این تعریف ناقص است و جزو بدل
از محل خدشه و ما هنوز صاحب تسبیح واقعی نیستیم و نمی دانیم
چنین تسبیح را بدست آوریم چگونه اموش هنوز ناقص است و لکن
اجزاء پراکنده علم را در دست داریم و چنانچه رزوی کاملاً در دست
میباشد و چنین اجزاء پراکنده و چنین اعمال تسبیح که بحسب
دولت آن محقق شود و در صورتی که تاریخ تراشد و در این حال صاحب تسبیح
تأمل می نماید تسبیح است برای همیشه و در واقع این تسبیح
در هیچ مرتبه مبدئه که بتوان بهر کس بخشد و آن تسبیح است

212

بر ما لازم بود بمحضت لایحه را ذکر کنیم تا راه رفع محاسن تسکین
 بدست آید و معلوم شود نواید یک بر این هم مرتب می شود چه در حال
 وجه در تقبیر

مطلب ستم را از مناسبت بدید مردم بکفایت می گویند و لایحه
 نه از روی بصیرت و قانول و بهشت در حقیقت و قیاس
 و عدم جمعیت و محمول و احوال و دولت و دولت قلمرو و
 آن بوده اند و اگر ستم را این باشد از عهد قدیم در دست می باشد
 و جمع تقدیر جمعیت و نهایت و عدم و قانول را ضبط می نمود و لایحه
 وضع انعم جدید است

باین نسبت که کشف پروی بهر دستور ابعی را که اکنون
 اصحاب ستم جدید پیش گرفته اند و باقی چنین معهود می شود
 حاکم اول جمع هم حوز را مصرف و قریبش قوت می شود

و میران قوه هر دولت را عدد ششم می باشد و چون معتمد
 شده بهای بهر وسعت قلمروی که هر دولت در تصرف دارد
 احباب معلوم شد که نژاد کثاری نموده اند از قوت خیال
 همت در بحث و درین است که کشف طبیعت را طبع خود را زود نیاید
 مردم را

با جمعه حاکم مصرف بقای و جو جمعیت است که است
 طول مدحیات و احوال جمع اهر بهر و منفعت شده اند که بود
 بسیار همه منوط بقواعدی است که بکلی ترک کرده اند و از پیش
 نموده اند حال باید بدینم دستور چهار امری را که باید در
 آنها تحقیق نمود تا بگذرد اوقات حوز را مصرف کنیم جزایر
 همه که برای احوال ملت نواید که دشت شده پس باید
 متول امری شد که راه نرفته ملت از آن تنها شود

چونکه باید ز آن امور استخراج کرد قواعدی را که چگونگی وجود
علت مبتنی بر آنها باشد خ پنجم بعضی گویند مستلزمی است
که در او محبت می شود از امور تنها قواعدی تغییر دهنده امور است
از روی اعداد و مشاهد

چون مدتی نیست که هم س سبب صحیح مندرج باشد تاکنون
آن احوال بیشتر پس بود که شخص آگاهی از احوال و امور است
چهل پانزده که خواند تنها باقی قواعدی را که مبنای ظهور
آن احوال و امور باشد و لکن هیچ قدر که رشته طویل از در میان
دست آمد بتوان معلوم است جزیه را به دیگر بنحیه و قواعدی
تنها با نمود

چون شخص هیچ امور ثباتیه را قوت مضطربانه و خستگی را
معلوم نماید که چه محبت ظاهر غیر منظم باشد ع نسبت به
معی

پس آنها نیست می باید معلوم شود که ح چنانچه که از درگاه
تسلیم محض باشد و هیچ ربطی به دیگر نداشته باشد و در هر یک که محبت
حوادث محض پس چنانچه چنانچه را اسیر کنند و در هر یک که در
عید و حکایت ثابت ثابتی موجود است

و دیگر شرط اول استدلال که شخص بتواند بصیرت چه نسبت به
رشته های معیده امور است به این معلوم شود که بعد از عدد و نقش
و کلیت دو قاعده بزرگ دارند اول آنکه زندگی آنها جدا جدا
احوال علت را با وقت شخص است می آید و بر آنکه چون آنها
به دیگر بنحیه قوت حرکت و تغییر است تنها با نمود و محقق
درست است همین است و بلکه در شخص اموری را که به ترتیب
واقع شده اند س سبب در مربوط با رد برابطه ثابت فطنی شده
مرتبه طبیعی می تواند از آنرو ثابت است و در محمول است

و از آنوقت که سبب علت ظهور شده از وقایع بخت است
 شخص اگر بخواهد در مؤثر تصرف کند مکنه است که در ثانی تصرف
 و چنانست مؤثر بخت آید اثرش باشد باینجه است که
 در یک معنی شش به بقاعه طبع در بوط شش بعت اول و مارو
 عفت داریم که بخت است تصرف و جلد در آن دفع
 و سبب است بعد از آنکه برسد به مرحله کمال در باب این نظر بر
 خود منظور دارند البته تغییرت نمودند در اوضاع و احوال
 خواهد شد

مصنفین معتبر نوشته اند که اعمال سبب است مؤثر است بعد از تغییر
 نیز از روی قاعده و بخت و بخت ما پس آید

این کلام مختصر اثری ندارد و اول گوئیم مقصود ما از بخت
 است و آنرا تا چه قدر در مرتبه باید منظور شد و آنجا در

و بخت ما آن دقایق و همان معنی اتفاق باشد که در مجلس
 معلوم است بخت و بسیاری وقایع خطای در بخت را ذکر نموده و گفت
 تا چاریم در خیر آن

و بخت در هر رشته اندام با این همه شوق که جمیع مقادیر معلوم
 قسمت نماند بر بعد و جلد و این بخت و قضا که تصرف امور را خود
 مرتبه است و ظاهر است که هر چه عدد در صحت شش باشد از بخت
 و بخت نظر بخت و بخت در معنی و بختی باشد باید چهار نمود را
 متبیه شود با خارج قیستی که بخت باید بعد از حفاظ مقادیر
 غیر متبیه به اگر چه نظر بطلیب از اینجه است و باید کمال
 در ارتقای که اول بخت میاید تا مل نمود و اگر مرکب
 نقیض کرد و رسیده با حاد مگر که بقیف اول سبب است و این
 است که در مقام نقیض و ترتیب امور کمال حفاظ کند در

و تخمین و وقایع فصل صادق به عرض قضی باشد و بشا کند به پیا
 آنچه میدانند بنا بر آنکه مافذ را بدست دهد و عهد اعتمادی را که
 مافذ در دود و کر کند و اگر غیر از این کند به اعمال و حال سبب
 پنج اعتمادی نخواهد بود و از قید فرضهای پهلوی محسوب شود
 و نظریه بتوان از فصل امور سبب است به جو مطالب علیه
 شرط اول این است که اولی که خبر او رفته امور باشد و وظایف
 روی آنها مشخص شود مجرب باشد از هر نوع تقریب و تخمین
 و مافذ سبب است علیه سبب و واقعی میباشند که شمشیر
 بر حقیقت امور باز و تواریخ مختلفه نه غیر از آن پس در فصل امور
 که بقاعده تجربه معتبر تر و قضی تر باشد ترکیب نمود آنچه در فصل امور
 نتایج مافذ بهبوط است
 اگر احوال شود که چه باید و وظایف بشا کنند جواب گویم که صد

بر ریشه امور می گذارم تا مرتفع شود تا شریک که در حدود
 باشد و بدست آید چگونه احوال واقعی است و بازو تاریخ مشخص
 گذشت هر که باید بتواند به بردن مافذ حایل که مشخصه در کتب است
 صبیح آن آگاه شود و سبب فصل گویم با حیل که هر روز در
 سامانی را مستور رفته بود مرتفع باشد اگر منجیل است و نمیکنند
 دقیقه عمیده حدودش بخوبی و آگاه آن مسئله بزرگ را که گویم
 گفت نمود و مایه بقای نامش گشت تا در قیامت مکلف باشد
 اگر حساب او پستی نمود بر قواعد صحیحه ثابته که در روی هم است
 اندر
 دفتر منظم صحیح و مستند به نتایج احوال مشخص را سبب
 بمقام عالیله حکمت جماعت و بدست میدهند راه تحقیق
 ریشه های عمیده از امور است به را در این فهرست مددی مبرک

امور غیر نیز غیر مربوط میوان فزاید که تنها نمود مشروط بر آنکه
 این امور بدقت رسید که مشخص شده باشد و از روی بصیرت قیاس
 نه به باشد بنا بر آنکه مقصود تعیین قدرت آنها باشد از روی تدقیق
 بشیران و قیاسی است که بتوان از روی ولیعهدان نمود آن
 اعمال مفصله شخص مدد و لغو پس با بر امور مملکت مشورت
 مملکت و انواع اراضی مرز و غیر مرز و حد و حدود مملکت
 پیش از آن و بعضی از ممالک متفق شده اند تا یکی را که از
 حال تنها باشد و در مملکت فرقه بر او ظاهر شود و در دست
 دارند و امور امور صحیح و کام مرتب تنظیم امور را در این
 نظر نموده بزرگ تنها رسیده است
 نهش را چنانکه مطالب و جمع اداری همه در یک محرم و در ظاهر
 اعمال است که در این ممالک میاید و در دست است

اینست که حیالت بند شده و پیش از روی نرفته نهاد و بکنج جاری
 این حال ممکن نیست اگر قانع که در هر ملک متقدیم معتمد تغییر
 میشود و اگر دول مملکت مکتوبه در تمام جمعیت مضمون نموده
 باینکه مطالب مفیده را در دست تصرف خود آورده باشد آنکه
 قدرت تمام در دست است و اگر متغیر نمی شد که نه تنها امور
 و مطالبی در حب الامر هر دولت جمع اداری شده لازم است
 برای اطمینان قلب رعایا و تیسیر وضع و مصلحتات
 بزرگ وزیر دولت را زده ام پاشا و فرقه اول شخصی است که
 این لغات را متفرقه از ظاهر است و بعد از آن براری
 که با حال وقت در و قریبها حفظ می نمودند متفرقه شدند
 و به تخریب و وضع و ظاهر نمودند که نظریه بر مملکت در کتب
 حیدر در میان عدم جد است و حقیقت کوه و دریا که

به وجه مکنش به مردم را از ان اکاپند
 و اکنون این قبضه و دستور در همه جا محکم است و دول مقتدر
 مستعد نیز از امتاعت نموده اند فلذا مطالب مستحکمه
 روی کثرت نهاده و نزدیکی است بمقام مظهر
 تحقیق مطالب مستحکمه و تشارش در جمیع ممالک مدرست
 و نظریات گفته باید مقاصد را محدود نمود و هرگز کرد و در آنچه
 مایه ابهام چنانچه شایع است چنانچه بیاری نیست کیفیت
 تحقیق در صدر ابکیست بدل نمودند و انوقت که در اول
 عیدیه مانع نزاع بمکث و در بریا رجاء با مستعدی
 خاصیت تشار و دودند که وضع و ترتیب موافق دستور عام
 بنزد و بسبب اختلاف یکدم و عدم معیاس و عدم
 مؤلفه مایه که هر اصد و مؤلف است

در مملکت بلریک دولت جمع مخصوص را برایت شرف
 امور احوال مستحکمه نموده و در دولت و در دولت
 راه رفته اند و در مملکت خفته جمیع در ارتقاها و در همه گرفته
 که مستحکمه مایه مخصوص ترتیب دهند و جمعی دیگر با مردم یک
 جمیع آنها را در خفت نموده با هم یک مطالبه کنند و در اینها
 نموده نتایج تهاط کنند
 کجا در تحقیق در همه مستحکمه و در همه که مستحکمه عمومی
 باید مستحکمه بر پنج مطلب اول جمعیت دوم قلمرو دولت
 سیم احوال دولت و تغییر جزای آن چهارم احوال
 رصحت و تجارت پنجم اخذ و مذهب و تربیت عامه
 مصنف و یکمیش ازین بقصد داده و اصول مستحکمه را
 ضبط نموده اول است قلمرو و دوم جمعیت سیم رعیت

چهارم صنعت پنجم تجارت ششم امور بحریه هفتم کوچ نشینان هشتم
 امور متعلقه بپرستش نهم لایه دهم احوال شهر یازدهم
 عدالت دوازدهم امور متعلقه بعلوم و درجه زرتی و رواج آن
 و در این مختصر نامه نمی توان گفت این امور را شرح داد
 کتاب مخصوص باید که در چندین باب ذکر شود نوشته اند
 در هر مملکت باید چند قوت با هم ترکیب شوند قوت آن
 قوت حیوان و قوت طبع و آن قوه مرکبه متعلق بگیرد
 بعد از آنست و با استخراج معادل و کما رغایات و تجارت
 و این قور را سکون و توقیفی نیست بلکه برکت اقبال و کمال
 ملت روی در زرتی باشد و نیست ضعف ملت روی برزل
 و این قور را از خود حرکتی نیست بلکه محرک مدبر و مختار
 انما حقیر و لغایت نیست و در هر قور توجه و ملاحظه حالت

رابطه و دخالت مدعی و زرتی الهی و قوت تجارت دارد
 و نظر باین فخرت است که یک صبح و قیوم و منبشه تا خوابد که در آن
 امور بخشد و در ممالک در پادشاهان تا پنج که باشد از علوم و کرامت
 بر درازند و در صنایع مسمود دارند و راه آهن ما بین ممالک و بلاد
 مفتوح گشت هم است که عبود و دیگر نمودن چنانچه گفته اند در بعضی
 حال معیوب و در نقد بر مملکت و بغیر آن که واقع شده
 در جمیع بلاد و در قیمت اراضی و در محله و در هر صنعت و در
 بیشتر و عموماً در جمیع امور ملت و نفس چون دلکند
 می پند که محض فتنه راه آهن و سرعت حمل و نقل و احکام
 و احزان عمر ما در زرتی شده و ابله کرده زمین گوناگون
 و بعد بهر یک زرتی بکشته اند و در ممالک اروپا زرتی و
 مردم زرتی می نامند دیگر ممتد شده و اما لکه باقی

هر روز رخت و کبر بکنند و رسته و دهنده های لنگی آنها تا بطن آنها را
 منهدم سازند و لطیف است که در سبک شستن هیچ کس
 که شستن به این تغییرت و تبه بدست نکرده و در سبک نموده
 نموده های تالی را که آن بر طبعش نرفته و کذا امور را بهمان
 رتبه که واقع شوند و قدر پس ترین منابع وجودی که در
 هیچ مقام ندارند عیناً ضبط نمود
 محض آن قانون که در اردو پائین آمده و باقی شاره بودیم
 اکنون سبک به قاعی رسیده که به طبع او عیناً به رتبه
 نموده و امور تکریم شده و مردم بهمه جا راه یافته اند
 و در آنکس در میان مردم شایع شده به دهی که میخواست
 از خجالت و افکار خود فرایند که برگیرند
 با محله اکنون راه رتبه امور ملت بدست می آید و زردی

اعداد جدا و سبک که تشریح میکند احوال تالیه است
 بعد از آن محقق
 سبک بر چند نوع است اول صیال است که است
 که شستن نیز و جز شعبه از امور و احوال است و شستن میسبک
 شد که گویم سبک روش و رتبه تالیه و دویم همان آن
 سبک است که شستن کرد و به دست شستن یا تالیخ شستن و در او
 ذکر شود جز امور متعلقه لطیفه محضه یا امور نهاییه با رتبه
 معین و این دو نوع سبک ماخذ سبک نبی است که در
 موزنه میکند تا بجای را که در اوقات محقق و در و دیوار
 محقق بدست آمده و این دو نوع نیز هفت سبک است
 و آن سبک است بدول خانه و در او هنوز جز چند فقره
 چیزی در دست و شستن بر احوال نبی نوع آن

۳۹
 مرشید المجمع و دیگر مستمکن و انقیاد مطالبان باید
 محل تحقق و وقت منبسط شده باشد تا بتوان بر طبق حد
 از آن روی قانون ترقی ملت را بدست آورد
 و چون این مقدمات معلوم شده چند نکته در خصوص این مقدمات گفته
 می شود نکته نیت که مردم در این شهر اعتقاد کرده باشند مسئله
 جمعیت و راه حل مسیح مسئله و طبق تر و نمودن تر از مسئله نیت
 و از تحقیقاتی که باید در این مسئله نمود مبنی بر ترتیب داده شده
 معروف به علم حجاب نیست و آن شصت بر قوام تعیین
 شرط و لزوم آرایش تعیین مدت بقای اهل بلد
 بقیه آن در طرز زندگی و ترتیب خاندان و تفکرات
 و فراهم آوردن حد و بخش قطب معلوم اخلاق و سیاست
 و آن مقدماتی که مردم دارند در اعتبار از دیار و جمعیت

صحیح است و لکن باید نیت که چه نوع جمعیت مدتها در
 در خدمت رده و باب ترقی قوت دولت
 متحدین متاخر هر دولت را در مد و ثامن مسیح میداند
 یعنی در مد و سپاه متاخر نه بایست و نه بعد و جمعیت شهری که
 که در مملکت متوطن باشند مطلقا بلکه بعد و شهری که دولت
 داشته باشند در حفظ و حرمت مملکت و در امور مصالحه و با همی
 که در روی تجاربت مدیده وضع و مخترع چیزهای تازه شوند
 پس در تفرار و طغیان که متوجه شوند قیام از آنکه بر سره باشند که خود
 اشخاص جمعیت مفیده محبوب شوند بجای آنکه باب متاخر و خود
 برای دولت با حجت رت شوند و جمع خارجی که برای
 حفظ آنها ضرر میکنند بعوض آنها مفقود می شود و این حادثه
 نه تنها باب خزن و اندوه زیاده شود برای شهری که

علاقه با آنها پیدا نموده اند و همان می کند که بعد از آن طغیان دریا
باقی بماند بلکه باب فقر و پستی بیرون برای آنکه می بیند
مردم شده اند از امید می که با آن طغیان داشته اند پس
دولت ملت و دولت در کثرت عدد انماص با فکر و پراست
و در عدد و ارباب حرف و صنایع و هنر شهر و صحرا

آنچه گفته گاه بود برای ثبات آنکه باید مقید شد بهر آنکه
از روی باب کثیر عدد انماص طویل العمر نه عدد انماص
که امروز متولد شده و قید مدت بعد با مرافق و غیره هلد
می شود در دو مملکت ممکن است عدد نفوس برابر باشد لیکن
در حیث نفیت لامل هم متفاوت و شدت باشد چنانکه در یک
تولید و تناسل و مرگ به وقت زیاد باشد و در دیگر خوراک
بسیار بگیرند از انماص که مرده شده با پیش طاعت

که جهات میان آیند و ملک چقدر است

در آن تاریخ که مردم در طلب عدد انماص گاه در افغانه
نه در طلب عدد آنچه متولد شود جمع نه ابر علیه که قید است
لحاظ مرید و نه برای کثیر تولد منوخ گشت و همیشه میزان جمعیت
مقدار معونه و تولد زم زندگاست پس در غیر از رده کثیر
عدد نفوس متولد است با فرایش قوای که محسوس مملکت به خط
انگشت باقی بان قوی شایسته

و در طرف مقابل طریقت متوسطه بقای آدمی میزان است
که مدت در امور تربیت و ادبش داده اند و مستحقه بقا
حیات و حیات نقیضش پس زانکه در انجا ذکر کنیم به خط
میگوئیم که بهترین علت رتبه نجات و قبول هرمت هر ان
طول مدت متوسط حیات است و به بطور ثابت و حول می کند

در خصوص کنایه ابرایان مذکور می باشد از عمر متوسط ابرایان
در اینجا آورده ایم تا معلوم شود که بچه نسبت رتبه نموده اند

سنین هجری	عمر متوسط
۱۱۸۶	۲۲ سال و ۶ ماه
۱۱۹۹	۲۵ سال و ۶ ماه
۱۲۱۶	۲۹ سال و ۹ ماه
۱۲۲۱	۳۱ سال
۱۲۳۷	۳۱ سال و ۶ ماه
۱۲۴۲	۳۲ سال
۱۲۴۷	۳۳ سال
۱۲۵۲	۳۳ سال و ۹ ماه
۱۲۵۷	۳۵ سال
۱۲۶۲	۳۶ سال

باقی ذکر شد که محسوس است در ضمیمه حقیقت نظر بوجود
و بواسطه جمعیت موجود می شود و اینهمه امور در کمال انجام
نمیگردد جز بعد از گذشت در میان جمعیت و جمع مسکب
معمول است متقی است بر سکه جمعیت و محسوس است که موقوف است

جمعیت است و در زمان قدیم در باب جمعیت کمر نهاده اند
که جمعیت قوت و نصیحت دولت است و ابواب و فضول
در کمین است و در اثبات همین کمین است و لکن باید فهمید که شرط
جمعیت چیست و بر وفق چه فاعده روی به رتبه و ارزش
مینهد و اگر چنین فاعده صحیح است اما به تعبیر این است
تا فواید کلیه از آن برگزید و چنانچه بهر از میان می که لازم است
میشود پس گوئیم که این متن بر کتب معتقدین جمع می باشد
که شخص در این زمین بودند و در صد و تحقیق حقیقت بر آن
که کارهای مادی را خیر نیست اول شخصی است که بطریق بود
صد و تحقیق سکه جمعیت بر آن است اگر چه در زمان در سطوح و در سطوح
و تا نون زمان قدیم تا زمان مادی تا خیرین جمعی با یکدیگر شده
نموده اند و حقیقت کرده اند بهر از آنها باطل است و

مالکوس در سبکست جمعیت از فو ب تحقیق کرده و تباهی بزرگ
 گرفته تا برده افکار آن در کشف قاعده افشای جمعیت و قاعده
 آوردن و قیاس در سبکست و لیکن مالکوس نیز کتب نفی کتب بوده
 و نه بنویس اگر چه طریقه افشای قاعده را که در سبکست یافته
 معادل و نه با قاعده قوه جاذبه عمومی که بنویس در خصوص
 بقای وجود عالم یافته و اگر چنان باشد که این یکم لفظ قاعده خود
 در سبکست و تحقیق و تفسیر یافته نه از روی فرض و تخیل به برتری
 حکایت است که در عالم آمده باشد بلکه اگر کتب نفی نماید در آثار یافته
 قاعده که در صد و شصت برده و در سبکست چنانچه که مرتب شده
 بر سبکست بعد از ای که در خصوص رفع و هلاک معایب امور
 ذکر نموده و تفسیر میکند که او سر سله اشخاص بزرگ بزرگ است
 و در همه با کاره تر

قاعده مالکوس متبیین است بر آن عقاید و تباهی که عموم الناس در
 خصوص سبکست جمعیت دارند یعنی بر یکدیگر میزان قاعده اکثر جمعیت
 منتها مقدار از قاعده است که بتوان فرایم آورد این عقاید
 واضح را اکثری از علمای معروضه اند و لیکن قاعده مالکوس در سبکست
 و تفسیر سبکست است در این دو قضیه که ما در تفسیر سبکست
قضیه اول می توانیم از روی تحقیق حکم کنیم که جمعیت را اگر بگوئیم
 مانع در مقابل هر شود و هر سبکست و بی لطف می شود و درین
 دو دور تباهی سبکست سرری بزیاید می بیند

قضیه دومیم آگاهی بجمعی رسیده که حکم کنیم اگر معصومه باین
 حالت کنونی بماند با سبکست و محصودت از رضی بر فرض آنکه
 موافق تدبیر ما درست و خوب بعد از آنکه سبکست هرگز که نسبت
 افشای سبکست در میان او دور از تباهی سبکست می تواند کند

توضیح این حقیقه است که جمیع درادوار

۲۵۰۰۱۷۵۰۱۵۰۰۱۲۵۰۱۰۰۰۷۵۰۵۰۰۲۵۰۱

سین بنیت

۲۵۶۰۱۲۸۰۶۴۰۳۲۰۱۶۰۸۰۴۰۲۰۱

نوع مکنه در دوزخ بنیت

۹۰۸۰۷۰۶۰۵۰۴۰۳۰۲۰۱

و در هر درجه بعد از نقصانی است سال باید بنیت جمیع از دوزخ
 و در بنیت و کما پیش باشد بعد از آن یعنی که جمیع است و در برابر
 مقدار از دوزخ باشد و هر نفس که جزو زسی خود قدر خود است
 این بود قاعده مالکوس در خصوص بنیت و کما مکنه اشاره کردیم
 که که نشانی بطریق است معقود و این بود که از قوه بقدر است
 زیرا که هر معنوی نفس است که جمیع را میسر است
 انقدر که با اندزه تا و ز که از حد از دوزخ

و بکنج باید بر مالکوس ابرادی رفت که فاعده اش از قوه بقدر
 نمی آید چرا که جزو عظم کتب چشم در ثبات مال تقیه است و
 بیان اینکه سبب عدم وقوع تقیه موانع است که در بیان عدم
 موجود است و بر ادی ثبات اینک چندین بار و شتر آورده این
 بر دو نوع است نوعی را مایه خوانده و نوعی را ثبات

موانع نوع اندر حق مال اندیشه مردم ۲ باب عدم تولید و تخریب
 موانع نوع ثانی اراضی و جمع و تفرق و ثبات است که هر یک
 مبرشته موانع مایه نیز بر دو نوعند و مربوطند به قوه بقدر
 نوعی نفس است و نوعی عقا اما لغای تقیه و جملی ذکر در ثبات
 در ثبات و نقد و نواح مایه تکثیر مبرشته و بر سر عقوبت
 و اثر را در دوزخ موانع مایه عقیه انواع مال اندیشه و
 که مردم منظور می آورند تا تا هر تا خیر اشد یا عدد و ثبات بنیت

تقدیم محسن و اسینی مجازی
بکتابخانه مجلس شورای ملی
آذر ماه ۱۳۱۸ خورشیدی

